

[J. Oskar Andersen.]

Forslag uden at der skete gennemgribende Forandringer, og naar man tilmed, hvad der er blevet fremdraget af den højtærede Undervisningsminister selv i det andet høje Ting, i Udvalget har behandlet Skole-spørgsmaal, naturligvis i den Tro, at Skolerne vedblivende skulde være styret og ordnet paa lignende Maade som hidtil, er det beklageligt, at dette Forslag er kommet frem oven i Købet paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen. Jeg havde ønsket, og jeg haaber endnu, at den højtærede Undervisningsminister vil indrømme, at der bør optages ny Forhandling om det, og jeg for mit Vedkommende skal være fuldstændig villig til at optage en reel Forhandling om Ændring i dette Lovforslag, saaledes at det dog kan faa en, hvad jeg vil kalde noget mere homogen Karakter, end det har i Øjeblikket. Men hvis Meningen er, at man overhovedet ikke vil forhandle, vil jeg ønske, at der kommer en klar Udtalelse, for at vi kan vide, hvor vi er henne.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Det ærede Medlem, som nu talte, spurgte mig, om jeg ønskede en Forhandling med det konservative Folkeparti. Det har jeg ønsket i halvtredie Aar; jeg har ikke mærket nogen Villighed fra den Side dertil. Jeg beklager, at jeg først nu for Alvor hører, at der er Tale om et saadant Ønske nu, da det hele er forbi. (*J. Oskar Andersen:* Naah). Ja, selvfølgelig, for man kan blive ved at trække en Sag ud og vente saa længe med at vise Forhandlingsvillighed, at der maa komme et Resultat før eller senere. Saa giver jeg ikke meget for, at man bagtefter kommer og siger: Vi havde ønsket at være med. Saadan er det gaaet med Tobaksforliget og med forskellige andre Forlig, og saa kværunderer de Herrer bagtefter. Men Befolkningen vil ikke give en Pibe Tobak for den Taktik.

J. Oskar Andersen: Den højtærede Undervisningsminister vil vistnok vide, at han har ført Samtaler med mig om Skolestyreforslaget, den Gang det var til Behandling her, og jeg gør opmærksom paa, at vi fra vor Side netop ønskede at støtte ham i det, som var det oprindelige Forslag, nemlig Bevarelsen af Kredsinddelingen i Provstier, som er saa overordentlig vigtig, hvis man søger at faa det Moment frem, som man lægger saa stor Vægt paa fra forskellige Side, at Forældrene skal kunne faa Indflydelse paa Skolen. Hvordan i Alverden

tror man, at — skal vi kalde det — det almindelige Lægfolk kan faa Indflydelse paa Skolen, hvis man lægger det egentlige Styre, det, som betyder noget, over i et saa geografisk stort Distrikt. Vi støttede Ministeren paa dette og var villige til videre Forhandling, saa den højtærede Undervisningsminister har ikke nogen Grund til at udtale sig paa den Maade, som han gjorde nu. Men naturligvis, naar han anser en Forhandling med os for ikke at være en Pibe Tobak værd, er det overflødigt at drøfte den Sag videre.

Povlsen: Naar det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde for et Øjeblik siden, at for dem, der gik ind i det kirkelige Udvalg, var det en stiltiende Forudsætning, at der, saa længe dette Udvalg sad, ikke maatte ske noget afgørende med Hensyn til Forholdet mellem Skole og Kirke, maa det ærede Medlem virkelig her nøjes med at tale paa egne Vegne. Jeg ved i hvert Fald, at for mig var det ikke en stiltiende Forudsætning, og jeg tror, der er mangfoldige indenfor det kirkelige Udvalg, der er enige med mig i saa Henseende.

Jeg skal for øvrigt ikke lægge Beslag paa det høje Tings Tid ret længe. Der er om den Sag, vi her behandler, talt saa tidt og saa længe, saa det nu kun kan glæde een, at vi nu forhaabentlig snart staar overfor et Resultat, et Resultat, jeg ikke i enhver Henseende er glad ved — jeg kunde paa forskellige Punkter have ønsket det noget anderledes —, men et Resultat, som jeg alligevel kan stemme for og anbefale andre at stemme for, fordi det indeholder i sig Spiren til noget bedre. Her tænker jeg navnlig paa de frivillige Forældreraad og de Opgaver, som gives dem. Jeg mener, at her ligger Spirer til, at vi inden alt for længe kan faa indført her norden for Kongeaaen den samme Ordning, de har sønden for Kongeaaen. Heri er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister. Jeg mener, at den sønderjydske Ordning er langt bedre end den, vi gennemfører her. Derfor har man heller ikke turdet røre ved den sønderjydske Ordning.

Det er for øvrigt forbavsende, som ogsaa bemærket, at man fra det konservative Folkepartis Side har kunnet stemme for og ved sin Ordfører anbefale andre at stemme for den sønderjydske Ordning og gøre den permanent, skønt den ikke indeholder det allermindste om et gejstligt Tilsyn. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen: Hvordan kan han, som dog plejer at være logisk, forene de to Stand-